

РЕШЕНИЕ

№ 7391

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **13351** по описа за **2025** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на началника на отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ в Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, срещу Решение № 3851/25.10.2025г. на СРС, 23 състав, постановено по АНД № 6275/2025 г. С решението е отменено Наказателно постановление № /НП/ № 9145 от 26.02.2025г., с което на Д. Й. И. на основание чл. 53, ал. 1, т.2 от Закона за пътищата /ЗП/ е наложена „глоба“ в размер на 1500 лева. В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност на обжалвания съдебен акт. Касаторът счита, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Поддържа се, че ответникът е извършил административното нарушение, а именно не е спазил разпоредбите на чл.7, , ал.1, т.5, б. „в“ от Наредба № 11/03.07.2001г. за движение на тежки и/или извънгабаритни МПС, с което е нарушена разпоредбата на чл.26, ал.2, т.1, б. „а“ от ЗП. Моли за отмяна на обжалваното решение и за връщане на делото за преквалифициране на основанието с оглед налагане на по-благоприятно за дееца наказание. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В проведеното по делото заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Д. Й. И. не изразява становище по жалбата, не се явява и не се представлява по делото.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за

основателна.

Административен съд София – град в настоящия касационен състав, като взе предвид наведените касационни основания, извърши проверка на обжалваното съдебно решение съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, а по същество е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил, че на 11.02.2025г. Д. Й. И., нает като шофьор от ЕТ „Йони ДМ Йонко Стоилов“, управлявал по път 2-18 - Софийски околоръстен път товарен автомобил, собственост на същият ЕТ, с който извършвал превоз на товар – земна маса. Превозното средство било спряно за проверка от инспектори на Агенция „Пътна инфраструктура, осъществяващи контрол по републиканската пътна мрежа, при която било установено, че товарният автомобил е с 4 оси и било извършено измерване на разстоянието между осите на автомобила и измерване с електронна мобилна везна на натоварването на всяка една от тях. Отчетено било разстояние между 3-та и 4-та ос, образуващи двойна ос на автомобила - 1,38 м. и натоварване на двойната ос - общо 25 550 кг. – при максимално допустимо от 19 000 кг. по чл. 7 ал.1, т. 5, б. в от Наредба № 11/2001г

За извършване на превоза не било представено специално разрешение от администрацията на пътя, поради което на жалбоподателя като водач на тежко ППС бил съставен актът за установяване на административно нарушение на чл. 26 ал. 2, т.1, б.а от ЗП и въз основа на него било издадено обжалваното НП.

За да отмени НП, районният съд е приел, че е допуснато съществено нарушение на материалния закон, тъй като наказаното лице не е адресат на задължението, посочено като нарушено в АУАН и НП , поради което и не е субект на нарушението, обусловено от неизпълнение на посоченото задължение.

Решението е правилно.

Съгласно Тълкувателно постановление № 2 от 08.10.2025 г. по тълк. дело № 5/2023 г. на Върховния административен съд и на Общо събрание на Наказателната колегия на Върховния касационен съд, водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение на чл. 177, ал. 3, т. 1, вр. чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза. Според изложените в тълкувателното постановление мотиви, лицата, задължени да поискат разрешение за движението на извънгабаритни и/или тежки ППС от администрацията, управляваща пътя, са техните собственици или лицата, извършващи превоза, в качеството им на лицензирани превозвачи. Следователно субекти на нарушението по чл. 53, ал. 1, т. 2, вр. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" ЗП могат да бъдат физическите лица, които са собственици на извънгабаритни и/или тежки ППС, или превозвачи, регистрирани по съответния ред, както когато наредят превоза, така и когато са фактически извършители, т. е. когато управляват лично ППС от посочения вид. Когато едно физическо лице управлява извънгабаритно или тежко ППС по силата на трудов договор, сключен със собственика на ППС или превозвача, то няма задължение да поиска от собственика на пътя или от администрацията, управляваща пътя, на основание чл. 15, ал. 3 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, да бъде издадено разрешение за движението на ППС по пътищата, отворени за обществено ползване, съгласно чл. 8, ал. 2 или да заплати съответната такса в случаите на чл. 14, ал. 3 от Наредбата. След като такъв водач на ППС не е задължен да подаде заявление за издаване на разрешение за осъществяване на движение на ППС от посочената категория, той не следва да носи отговорност по чл. 53, ал. 1, т. 2, вр. чл. 26,

ал. 2, т. 1, б. "а" от Закона за пътищата.

В случая, доколкото е безспорно, че наказаното лице не е собственик на превозното средство, респективно не е превозвач, а само водач на превозното средство, осъществявал управлението му по силата на трудов договор, сключен със собственика и превозвач ЕТ „Йони ДМ Йонко Стоилов“, то не носи отговорност по чл. 53, ал. 1, т. 2 ЗП за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" ЗП. При това положение незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника, до какъвто правилен извод е достигнал и районният съд.

В процесния случай, макар деянието да е безспорно установено и същото да съответства на нарушение на чл. 177, ал. 3, т. 1, вр. чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, то не може да бъде преквалифицирано на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, тъй като към датата на извършването му, както и към датата на съставяне на АУАН и към датата на издаване на наказателното постановление органи на Агенция "Пътна инфраструктура" не са били компетентни да съставят АУАН и да издават наказателни постановления за нарушения на Закона за движение по пътищата, с изключение на нарушенията по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП, а с оглед посоченото тълкувателно постановление процесното нарушение се квалифицира като такова по чл. 177, ал. 3, т. 1, във вр. с чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Едва с изменението на чл. 189е от ЗДвП, обн. ДВ бр. 64/2025 г., в сила от 07.09.2025 г., е предвидено, че председателят на Управителния съвет на АПИ или оправомощени от него длъжностни лица могат да издават наказателно постановления за нарушения по чл. 177, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3851/25.10.2025г. на Софийския районен съд, 23 състав, постановено по АНД № 6275/2025 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: